

05/08/2020

Ας αξιοποιήσουμε τα χαρίσματά μας

/ [Ενορίες](#)

Με τίτλο «Ας αξιοποιήσουμε τα χαρίσματά μας» κυκλοφόρησε η νέα εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού της Ευαγγελίστριας Πειραιώς. Το χέρι του Θεού σκόρπισε μέσα στη φύση όλα όσα ο άνθρωπος κάθε εσχής χρειάζεται... Η ποσότητα και η ποικιλία είναι πολύ μεγάλη και περιμένει τον άνθρωπο προς αξιοποίηση...

Διαβάστε σχετικά με αυτό παρακάτω:

Νέα ΕΝΟΡΙΑΚΗ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Έτος ΣΤ' - 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020 - Άρ. Φύλλου 240

Άς αξιοποιούμε τά χαρίσματά μας!

Τό χέρι του Θεού σκόρπισε μέσα στη φύση όλα όσα ο άνθρωπος κάθε εποχής χρειάζεται. Η ποσότητά τους και η ποικιλία τους είναι τόσο μεγάλη, πού λίγα από αυτά έχουν χρησιμοποιηθεί. Παραμένουν στην διάθεση του ανθρώπου και περιμένουν την αξιοποίησή τους.

Όπως σκόρπισε τόσα μέσα στη φύση, έτσι έσπειρε και μέσα στην ανθρώπινη ύπαρξη. Κάθε άνθρωπος έχει χαρίσματα, таланτα δοσμένα, χαρισμένα από τον Θεό. Βαπτίζεις θαύμα τη γέννηση ενός παιδιού; Θαύμα δέν είναι μόνο η γέννηση. Είναι και αυτό πού μπορεί να γίνει δουλεύοντας με τις προϋποθέσεις πού κληρονόμησε.

Η αξιοποίηση των χαρισμάτων αναδεικνύει, ωριμάζει, ολοκληρώνει, οικοδομεί τον άνθρωπο. Η μη αξιοποίηση καταδικάζει, νεκρώνει. Η μη αξιοποίηση είναι ουσιαστικά μία όδυνηρή έκτρωση στίς δυνατότητες της εξέλιξης, της ανάπτυξης, της δημιουργίας. Όταν θάβεις ένα ταλάντο, ουσιαστικά απονευρώνεις τις ρίζες της ζωής.

Όταν δουλεύεις πάνω στά χαρίσματά σου, αυτά αναπτύσσονται. Σάν τόν μαγνήτη,

έλκουν ό,τι τά τρέφει, τά ενδυναμώνει, τά μορφοποιεί. Η καλλιέργεια των χαρισμάτων ενεργοποιεί της ψυχής τά πνευματικά στοιχεία.

Η εργασία πάνω στά χαρίσματα θεραπεύει διακριτικά και ανώδυνα ασθένειες του μυαλού και της ψυχής. Έχει τόν δυναμισμό νά διαλύει τις ψευδαισθήσεις και τις αὐταπάτες. Τά χαρίσμα-

τα, όσο καλλιεργούνται, ταπεινώνουν και, όσο ταπεινώνουν, ανυψώνουν. Έτσι συναντιέται ὁ αγώνας της καλλιέργειας των χαρισμάτων με τή χάρη του Θεού και σμίγουν.

Τό χάρισμα, γιά νά γίνει οικοδομικό υλικό της ζωής, θέλει δουλειά. Είναι σάν τό ακατέργαστο μάρμαρο πού έχει βέβαια τήν αξία του, θά γίνει όμως ανεκτίμητο, όταν ακύψει πάνω του ὁ γλύπτης. Όταν μέσα στίς πτυχές του τρέξει ὁ ιδρώτας του προσώπου του. Αὐτός ὁ ιδρώτας τοῦ κόπου γίνεται αἷμα στίς φλέβες του μαρμάρινου ὄγκου και τό ζωογονεί. Τοῦ δίνει μορφή. Γίνεται πρόσωπο πού αἰώνια θά παιδαγωγεί μέ τήν έκφρασή του και θά διδάσκει μέ τή στάση του.

Ἀπό τό βιβλίο τοῦ π. Σπυρίδωνα Βασιλάκου
«ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ...», εκδόσεις «Ἀρχονταρίκι»

Ενορία εν δράσει...: 27 Σεπτεμβρίου - 31 Δεκεμβρίου 2020

Πρόσκληση φιλοξενίας σε καιρούς αφιλίας...